

новъ домъ, който съ първоначалния е билъ въ връзка. Чрѣзъ постепенно раздѣляне на домоветѣ и основаване нови около старитѣ се образувало село, което, населено съ домове сродни по кръвъ, съставлявало родъ, братство, начело на което стоялъ челникътъ. Когато селото твърдѣ много се размножавало, тогава или една часть се отцѣпвала, заселвала се на друго мѣсто и образувала ново село, или пѣкъ размноженото и разпрѣснато старо село се разпадало на нѣколко села, които, съзнавайки еднаквостта на произхода си, съставяли едно цѣло, което се наричало племе. Територията, на която обитавало племето, се наричала жупа, начело на която стоялъ жупанътъ, който обикновено се избираше отъ най-видното и заслужило за племето сѣмейство³⁷. Всѣко словѣнско племе било самостоятелно и независимо отъ другитѣ и се размножавало чрѣзъ естествено наплодяване. Често се случвало поради външни опасности или вслѣдствие на взаимни борби нѣколко жупи да се съединатъ въ една по-голѣма политична единица, начело на която стоялъ не жупанътъ, но единъ по-голѣмъ и по-силенъ главатаръ, нареченъ князь. Ако южнитѣ словѣни биха останали въ старото си отечество и чрѣзъ присѣдиняване на разнитѣ жупи биха успѣли да образуватъ държава, тя би била съставена отъ еднородни елементи. Но тѣ въ старото си отечество не достигнали до пълно държавно устройство, а по неизвѣстни точно причини били принудени да се изселатъ и прѣзъ единъ много дълъгъ периодъ постепенно да се заселватъ на Балканския полуостровъ. Въ четиревѣковното, ако не и петовѣковното при най-трудни обстоятелства заселване на Балканския полуостровъ южнитѣ словѣни не могли да си разпрѣдѣлятъ новата територия по племена, но прѣзъ дъл-

³⁷ Ковачевић и Јовановић. Историја, I, 24—25.